

ארבע מיתות פרק שבעי סנהדרין

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

ל

תניא כוותיה ורבה איש פרט לסתן ואיש ישכב את אשת אביו משמע בין אשת אביו שהייתה אמו ובין אשת אביו שלא אמו אמרה שainedה אשת אביו מנין חיל' ערות אביך גלה מפנה להקיש ולידון ממנה גורה שומות יומתו בסקילה ³ אתה אומר בסקילאו או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה נאמר כאן דמיום בס ונאמר באנו וודעוני ⁴ דמיום בס מה להלן בסקילה א' ⁵ כאן בסקילה עונש שמענו אזהרה מנין חיל' ערות אביך לא תגלה ערות אביך זו ואשופקה זכרה לנו עלות נקנית

סנין כוותה. נמלות הדרישת דקמתם
לזרע יתוהה וְאַתָּה חֲכָן וְלֹא
תִּמְלֹחֶת לְבָנָה וְלֹא
טרום פָּרֵץ גָּדָה. ומכתשיהם
של כל גָּלָג מומסם קָוָם גָּלָג שָׁה
בדרכיהם נסופה ומשיטים מושך
ונטש להלמו הַנְּטוּתָה דְּמִמְּפָרָס כְּסֻופה:
מה נָכַל בְּחַטָּאת כְּפָרָת מִדְּבָר. דָּבָר
ירשׁה וְדָקְרָה לְחַטָּאת שָׁאָב
חַטָּאת כִּיבֵּשׁ וְמַתְמַמֵּן גַּן חַטָּאת הַבָּוֹרֵי וְיַיִן
וחמיין עלייה ממסות חַטָּאת הַבָּרֵךְ עַד
דְּמִתְּהַרְתָּה הַמְּרַעַת טִיחָה וְסֻופָּה
וְוּזְקָמָה נְרוּתָה דָקְרָה עַל כְּרִיחָה
כְּלָמָד הַצּוֹן סְלָמָגָה: צְשָׂוָת
מִנְיָן. קִימָן קָרְבָּן מִתְּחִילָה כָּה גָּלְעָל
וְתִּכְלָא הַמְּפָרָס טִיחָה. מְרוּתָה דָקְרָה
מִתְּבָרָךְ הַלְּפָטָה מַמְּמַשְׁנִים וְסִיכָּלָה
בְּדַבְּרָם הַלְּבָנָה רְמָחָה גָּלָג חַיָּה

מסורת הש"ס

יבינו חננאל

גלה מופנה להקיש ולזרע ממן גורה שומרת ימותו בסקילה.³ אתה אומר בסקילתו או אין אלא באחת מכל מיתות האמורויות בתורה נאמר כאן דמיים בם ונאמר באנו וודעוני דמיים בם מה להלן בסקילה א' כאן בסקילה עונש שמענו אוזרה מנין ח' עורות אביך לא חנלה ערות אביך זו ואשׁו

ויריג עלי מוסט לסתן לא עז דמתה
למתה מין טין דסוכס ומיעניא
וומויקס ניקעל דקלען על כרומץ
בנטהן גיזו צלאה גהו: בטונק
מפני. קיטו נך דמלול דה גען
ובבקב: טוקן טין. רילען דקלען
מאדר געלטן ממעשניאס וסיכל
בדעם גיזו דרילן גהו גיזו גיזו

עונש דאשת אביו לאחר
אכיבו מנא לו אמר רב ששיא
שאהה הכתב לאמו שאינה אשה
ל' כלחו בר': ולהייב נמי מושם
תו וסיטים באשת בנו לומר לך
ז' חתבה על החור ועל הבהירה
אם אדם חטא בהרמה מה חמאה
לפיך אמר הכתוב בסקל ר' א
זו הוא שנמקל פלוני על יודה:
ונון אשר ישכב את זכר יBIN גROL
שני משכבות באשה א'ר יSHAUMEAL
תו בסקילה אתה אומר בסקילה
ת בטורה^ט נאמר כאן דמיון בסמ
זהלן בסקילה אף כאן בסקילה
עונש

חורה או ר' השל

1. ואיש אשר ישב בכיסא אשת אביו עזירה אביה נצל מות יונתן עזירה ר' דירטמן מות ר' קירא כ ר' יונתן
2. ואיש זו אשת יונתן בקטן אב או קידוש מות יונתן אב קידוש ר' יונתן ר' דירטמן כ ר' קירא כ ר' יונתן
3. עזירה אביך עזירה אבך לא תצעל אמך לא תצעל לא תגלה עזירה ר' קירא יי

4. ואות זיך לא תשכט
משכבי אישת
הוּא;
5. עזרה אשת אבדך
תגלה עזרה אביך הוּא
ויראו ית'
6. ואיש אשר ישכח
זכר משכבי אישת הובעך
אשוו שאנרכס מות זכר
דמיהם פם; ויראו ב'

מוסך ריש"
מה להלן בסקויל
לטמי נסן יונתן מות'
(פרק טו, פסוק ו)
לישוב מעלה רוא. צמיה נסן
נד' עדען נסף נסן
נקיש' (פסחים ט, ז)
ענישון בן הרין.
ק' ר' ישי מעתה וטול
פס' וטולות מגדיה וטול
קדושים נספה למד קרייז
על האסרים ושינען חוגג

